

JYDSKE VESTKYSTEN

ESBJERG

Esbjerg den 16. maj 1996

Bolbergs trompetspil en stor nydelse

ANMELDELSE

AF KARSTEN SØRENSEN

For tredje gang på godt et år havde Jazz Esbjerg tirsdag, på Multihuset Tobaksfabrikkens lille scene, arrangeret en temaaften centreret omkring en enkelt jazzmusikers liv og virke. Ud over en koncert bestående af udvalgte numre fra den pågældendes repertoire præsenteres disse af tæner en udstilling af plader, noder og tidsskrifter samt et udførligt pro-

gram, der desuden indeholder en udvalgt diskografi og en kort levnedsbeskrivelse.

Initiativtageren til disse arrangementer er bassisten Nicolas Kock, der er en drivkraft for det esbjergensiske jazzmiljø, i jazzklubbens bestyrelse, som aktivt udøvende musiker og ved Vestjysk Musikkonservatorium og Esbjergs Kommunale Musikskoles MGK.

Efter tidligere aftener med musik af altoxofonisten Cannonball Adderley og pianisten Horace Silver var turen kommet til trompetisten Lee Morgan, der fra midten af 50erne

inden for hard boppen blev betragtet som en arvtager efter den tidligt afdøde Clifford Brown.

Aftenens orkester, bestående af lokale musikere (dog med trommeslageren Steen Holm af kollegerne betegnet som »skabs-esbjergenser«) blev forstærket af trompetisten Henrik Bolberg, der bl.a. er kendt fra Danmarks Radios Bigband.

Og netop trompetspillet var en stor nydelse. Med en varm beherskelse af instrumentets dybe register parret med virilt spil op i dets højeste viste Bolberg sig som det helt rigtige valg til aftenens tema.

Saxofonisten Marc Bernstein bidrog med sin store growlede tone i en palet af farver fra det stærkt bluesy og funky til det mere avantgardistiske, mens pianisten Henrik Gunde Pedersen med sit delikate staccato-touch gav mindelser til Tommy Flanagan og Wynton Kelly. Og bas og trommer rundede det hele af med en upåklagelig solid og loyal backing.

Men aftenens store positive overraskelse var gæstesolisten Michael Olsen, der medvirkede i tre af de 11 numre på programmet. Han er inde i en rivende udvikling og har opnået

overblik og autoritet i sit spil, hvor han assimilerer inspirationer fra de sidste 30 års saxofonhistorie i en personlig syntese.

Orkestret formåede både at udvise respekt for repertoire, der stammer fra perioden fra sidst i 50erne til midt i 60erne, og at forholde sig mere personligt og nutidigt til det. Og det pæne publikumsfremmøde tyder på, at der er interesse for denne form, der kombinerer det historisk informative med koncertoplevelsen. Forhåbentlig er der endnu større søgning, når næste temaaften sættes.